רחל מרחלת על כל העולם

קשר מיקצועי

אתם זוכרים את התחיכה ההיא מ־הפוסטר של **מנחם בגין ואנוור אל־סאדאת**? אם לא, אז אני אזכיר לכם. אחרי הביקור ההיסטורי של סאדאת ב־ארץ הודפס אצלנו פוסטר, שנמכר בכל העולם. בפוסטר נראים בפוטומונטאז' סאדאת ובגין, כשהם שולחים ידיים ל־חתיכה בלונדית.

אותה חתיכה בלונדית היתה דוגמנית־הצילום הישראלית **ציפורת כרמל**. מאז שהצטלמה לפוסטר היא הספיקה כבר ל־התחתן ולהתגרש. אבל לא על זה אני עומדת לספר לכם. הפעם יש לי בשבילכם עניין של חיים ומוות ממש.

לפני כחודש כימעט אירע לציפורת אסון. מכונית שהתדרדרה לאחור ללא נהג עלתה עליה ודרסה אותה. ציפורת ניצלה ממש בנס. היא הוצאה מתחת ל־מכונית, אחרי שאחד הגלגלים עבר על

ציפורת כרמל
תאונה

היד שלה ונעצר על אגן־הירכיים החטוב שלה. ציפורת הובהלה לבית־חולים, ושם אובחן שבר באחת החוליות בגב. רק השבוע השתחררה ציפורת מבית־החו־לים, אבל עד שתחלים לגמרי היא תצטרך לבלות עוד כמה חודשים בבית.

מיהו בעל המכונית? האיש הזה אינו אלא **עמוס מוקדי**, אחד מבעלי אולפני ההסרטה הרצליה, ובנה של **מרגוט קלאוזנר** המנוחה.

למוקדי ולאשתו, **צ'יפ**, יש ביחד, מ־נישואיהם הקודמים והמנישואים המשות־פים, לא פחות מחמש בנות.

הקשר בין מוקדי וציפורת נוצר על מישור מיקצועי ביותר. ציפורת כתבה פעם ספר, אבל הוא לא פורסם מעולם. לפני שנה החליטה ציפורת להפוך את סיפרה לסרט. כך פגשה במוקדי, שהב־טיח להפיק עבורה את הסרט. העבודה המשותפת מחייבת שהות רבה בצוותא.

איש אינו יודע בדיוק איך קרה ש־המכונית החלה להתדרדר, אבל כולם מספרים שמוקדי נכנס לפניקה רצינית. הבחור ממש דאג לדוגמנית־הצילום ו־הסופרת. הוא היה משוכנע שהיא עומ־דת למות. רק כשהבטיחו לו בבית־החו־לים שהיא בסדר, הוא נרגע. כדי ל־הירגע לגמרי החליט מוקדי לקפוץ לטיול ביוון, יחד עם אשתו.

נשוי אני מתכוונת, מסתובב אבי ב־אתרי־הבילוי של אילת, כשבזרועותיו יפהפיה שוויצית תמירה ובלונדית. לא מזיז לו בכלל שרוב תושבי אילת מכי־רים היטב אותו ואת אשתו. ככה טוב לו, וזהו זה.

עוד מספרים שהשניים הכירו לפני כשנה במקום הזה בדיוק, ושמאז הספי־קה הנימפה השווייצית לבקר בארץ אצל אבי, כמובן, ארבע פעמים. עוד דרך נעי־מה לבזבז משכורת של קצין־ביטחון ב־בית־מלון.

הנימפה

להשתגע ממה שהאילתים האלה מרשים לעצמם. אני באמת לא יודעת את מה או את מי להאשים. או שזו השמש, או שזה מזג־האוויר, או אולי הים או השבר ה־סורי־אפריקאי. מה שבטוח שברוב ה־הרפתקות שנוהגים לספר על אילת גדול חלקן של אלפי החתיכות הנוהגות לפקוד את העיר הדרומית.

קחו, למשל, את הסיפור הזה שאני מספרת לכם ברגשות קצת מעורבים. **אבי גבע** הוא קצין־הביטחון של מלון קיסר באילת. הוא גם נשוי ל**ביריה**, ש־נוסף על היותה אשתו היא גם לבורג־טית במרכז הרפואי ע"ש יוספטל. למרות מצבו המישפחתי הברור, כ־

הוכחה לאהבה אמיתית לגמרי

מישה אשרוב וביהה מס
בטן

אני עוד זוכרת את השערוריה הגדולה ואת אלפי המילים שנכתבו במדורי־הרכילות על הרומן בין שחקן הבימה, **מישה אשרוב** לבין השחקנית הצעירה **ביהה מס**. לא רק עולם־התיאטרון געש אז, אלא כל המדינה כולה. כי מישה אשרוב היה ידוע אז כשחקן ותיק וכבעלה של השחקנית **דליה פריד־נר**, ובילהה היתה ידועה אמנם כחתיכה, אך גם כשחקנית מתחילה.

מאז השערוריה עברו חמש שנים טובות, וכבל שערוריה, גם זו שככה. מסתבר שהזוג שגילה את האהבה, ממשיך בגילוי, וגם ממשיך לאהוב. השניים לא רק בנו להם קן־אוהבים, אלא גם תיאטרון פרטי.

בילהה ומישה הקימו את תיאטרון־הילדים־והנוער בימ"א, כשהם משחקים ומביימים במרץ.

ההצגה הנוכחית, שבה משתתפים שניהם, היא תישעה סיפורים ועוד סיפור. מישה הוא הכוכב הראשי, ובילהה היא הכוכבת הראשית. אבל כל זה היה נכון עד לשבוע שעבר. בשבוע שעבר לא יכולה היתה בילהה להמשיך ולהופיע על הבמה. הבטן הפריעה לה. בילהה נמצאת בחודש השישי להריון, והאם־לעתיד מאושר, פשוט אינו מסכים שאשתו תקפץ ותרקד על הבמה.

לזוג יש תוכניות מפורטות, לא רק איך לגדל את הילד, אלא גם איך להמשיך בתיאטרון שהם אוהבים לפחות כמו שהם אוהבו את הצאצא שלהם. בילהה אמנם אינה יכולה לשחק, אבל היא יכולה לביים. אז עד שהיא תלד, היא תביים בבימ"א את ספר הקבצנים של מנדלי מוכר־ספרים, ומייד אחרי הלידה היא כבר מתוכננת לשחק את יוליה בהעלמה יוליה של אוגוסט סטרינדברג.

אז בחיי־המישפחה וגם בעולם התיאטרון — שיצליחו.

החתיכות ברחו

לא תמיד מתחיל סיפור בציפור קטנה שלוחשת. לפעמים הכל מתחיל בזכות שלט.

במרכז כפרו של **רפי נלסון** שליד אילת מתנוסס שלט גדול וכתוב עליו: **„חיה** היא אשתו של **ליאון ריז.**" מאחר שחיה היא אשה לא כל־כך צעירה, ה־עובדת מאחורי הדלפק של **הבר** של רפי, רציתי פשוט לדעת מה כל־כך מיוחד בעובדה.

לשמוע סיפורים ומעשיות מרפי נלסון והי חווייה, וכך עשיתי.

את השלט דנן הקים רפי כדי למנוע אי־הבנות שגרמו לו לקשיים בתיקשורת עם בנות המין היפה והחשוף, המסתובבות בכפרו.

מסתבר, שרוב היפהפיות הבאות אל הכפר מתחמקות ומסרבות להצעותיו של רפי, מפחד עינה הפקוחה של „אשתו" כביכול, זו הניצבת מאחורי הבר. נראה שהסבריו המילוליים אינם מספיקים, ו־הרי את תעודת־הזהות שלו אינו נושא בכיס בגד־הים, כך שהחליט, בהסכמתה של חיה כמובן, להכריז בשלט, בראש חוצות, שהקשר המישפחתי היחידי של חיה הוא אל בעלה, ליאון רז.

אלא שאליה וקוץ בה. לפני כשבועיים נסעה חיה עם בעלה לטיול בחו"ל, ו־במקומה ניצבת מאחורי הבר אחותה, **שולה**. מספרים בעיר שראו את רפי יוצא מחנות חומרי־הבניין, ובידו קופ־סת־צבע חדשה.

השלט החדש בוודאי יכריז משהו ב־סיגנון: „שולה היא אחותה של חיה, אשתו של ליאון רז."

כלה חמורת חצי מיליון

מסתובב לו בחור ישראלי בניו־יורק, ומשגע את העיר. לא את כל העיר, אבל את מושבת־היוזדים הישראלית הגדולה בניו־יורק. ולא רק משגע אותה בכסף שיש לו, ולא רק בחתיכות שתמיד תלויות לו משני עבריו, אלא בעיקר משום שהוא מזכיר ליורדים, ובעיקר ליורדות, שהם „פחדנים שברחו מהמערכה".

שוקי שפינגר כבר מסתובב כמה חודשים בכל מקום שבו אפשר לראות ולהיראות בניו־יורק. אני לא בדיוק יודעת מה הוא עושה, אך השליחים שלי במולדת השנייה לי שהוא עושה הרבה רוח. מכונית מפוארת, מסיבות, „בראנשים" עם שמפניה והמון־המון חתיכות.

אני אמנם לא יודעת מה שוקי עושה בניו־יורק, אבל אני יודעת מה הוא אומר שהוא עושה שם. שוקי מצהיר בכל מקום שאליו הוא מגיע — ואלה הם מקומות יקרים וטובים — שהוא מחפש ישראלית כדי להתחתן. מדוע דווקא בניו־יורק? לשוקי יש הסבר פשוט: „להתחתן עם ישראלית בארץ זה כמו כולם. להתחתן עם ישראלית בניו־יורק זה להציל נפש מישראל. אני אחזיר אותה לארץ."

להברה בניו־יורק הוא כבר מנגן על העצבים. אף אחד אינו אוהב שמזכירים לו כל הזמן שהוא יורד, ועוד מאיימים לגזול ממאגר החתיכות שלו שם. ולהחזיר אחת למולדת הדוויה. לכן, במסיבה שנערכה בשבוע שעבר אצל היורד־המיליונר־היש־ראלי־לשעבר, **יגור שיינמן**, בדירת־הפאר של יגור במרכז מנהטן, נמאס לבעל־הבית מהצהרות של שוקי. הוא ניגש אליו ואמר לו: „אם אתה מוצא כאן בחורה ישראלית ומשכנע אותה להתחתן איתך ולחזור לישראל, אתה מקבל ממני 10 אלפים דולר." שוקי מיהר לעשות בלב חשבון והבין שיש לו כאן נדוניה של חצי מיליון לירות.

שוקי הסכים. לא רק הסכים, אלא הודיע לכל המשתתפים במסיבה שאם הוא לא מוצא כלה כחול־לבן תוך חודש, הוא תורם 10 אלפים דולר ליגור. יגור שלף בקבוק של שמפניה צרפתית כדי לקדש את ההתערבות, שוקי שלף חתיכה בלונדית בשם **ריז**, שהיא כמובן אינה ישראלית, כדי שתשמש בינתיים עדה שלו, והמושבה הישראלית ממתינה לראות לאן יפלו 10 אלפים הדולרים.

שוקי שפינגר וריז
נדוניה